

as regulas migla

Atmežošanas regulas kontekstā atmežošanas risku nav ne tikai Latvijai, Austrijai un Skandināvijas valstīm, bet arī Itālijai, kurā tiek īstenotas apmežošanas programmas. “Mazajiem mežsaimniekiem, piena un gaļas lopu audzētājiem būs jāpierāda, ka viņu apsaimniekotajās zemes platībās nav notikusi atmežošana. Ceru, ka varēsim iesniegt attiecīgu saimniecību sarakstu un būs kompromisa risinājums,” uz jautājumu par to, kuras sfēras tieši Latvijā varētu tikt pakāļautas visbūtiskākajai ietekmei, atbild A. Krauze. Viņš cer, ka valsts varēs iesniegt ziņojumu un pašiem saimniekiem nekas nebūs jādara. “Uzņēmumiem, kuri importēs attiecīgos produktus Eiropas Savienībā, būs jāpierāda, ka tie nav iegūti no teritorijām, kurās notikusi atmežošana, jo, piemēram, Dienvidamerikā kopējā mežu platība sarūk,” tā A. Krauze.

Eiropas bardaks

“Tas, kā strādā Eiropas Savienības institūcijas saistībā ar Atmežošanas regulu un tās iespējamām prasībām, ir nepieņemami, jo rada haosu, neskaidrību,” kopējo situāciju vērtē Meža īpašnieku biedrības valdes priekšsēdētājs Arnis Muižnieks.

Mazajiem mežsaimniekiem, piena un gaļas lopu audzētājiem būs jāpierāda, ka viņu apsaimniekotajās zemes platībās nav notikusi atmežošana,

Armands Krauze,
zemkopības ministrs.

Viņš norāda, ka tieši mežsaimniecības kontekstā jau sākotnēji bija daudz neskaidrību un Eiropas struktūru nepadarīto mājasdarbu, piemēram, kā testēt attiecīgo datubāzi, kurā jāievada atbildes uz daudziem jautājumiem. A. Muižnieks vērs uzmanību, ka Eiropas struktūras, šķiet, ir sapratušas – datubāze nebūs spējīga attiecīgi funkcionēt, ja tajā miljoni lūkos ievietot attiecīgās ziņas. “Jautājumu ir daudz, piemēram, kāpēc ir nepieciešama informācija par koku sugām un piedevām to latīniskie nosaukumi,” uz lūgumu minēt nevajadzīgas informācijas pieprasījumu atbild A. Muižnieks. Viņš atzīst, ka līdz brīdim, kad regulai jāstājas spēkā, ir atlicis ļoti maz laika, bet neskaidrību mazāk nekļūst. “Ir redzētas dažādu Eiropas struktūru ierēdņu vēstules, bet nav gala lēmuma attiecībā uz regulas un jo īpaši to prasību likteni. Kaut arī dažādās Eiropas līmeņa darba grupās tiek runāts par prasību atvieglošanu, nav skaidrs, kas un kā tiks vienkāršots,” secina A. Muižnieks. Viņš skaidro, ka Eiropas struktūras saprot augsto riska pakāpi, kad attiecīgā datubāze vienkārši nespēs normāli strādāt brīdī, kad tajā tiks vadīti miljoniem datu. 🔄